

Itxaropenik gabeko hitzak jaurtitzen ditu Ceciliaren altzoan lo egiten duen SANYO irrati-aparailu zaharrak. Antena mugitu du egunaren beldur direnen ahotsak gardenki entzuteko. Halere, zaratak eta xuxurlak etengabe tartekatzen dira, bainuontziko zulotik behera galdu aurretik. Komuneko tazan eserita dago Cecilia, ate-kisketaz hertsirik. Bozgorailutik ateratzen diren hotsak eskuin besoaz leuntzen ditu etxeakoak ez esnatzeko, nahiz eta logelatik datozen Sebastianen zurrungek lo seko dagoela adierazi. Bakardadea ez da hain mingarria besteen zorigaitzekin alderatuz gero. Egunean zehar konplizerik ez duenak gaueko isilunetan bilatzen ditu. Familia bat izatearen zorionaz ohartarazten du seme bakarra preso duen alargunaren deiak. Sebastian, Carlos eta Sandra. Aspaldi ikasi zuen posiblea dela ikusten ez zaituztenak maitatzea. Ama baten dohaina dela maitasuna eskaintzea ezerezaren truke.

Venus. 19 urte. Santurtzitik. Zertaz egingo diguzu berba?. Emeki mugitu du diala esatariaren ahots gozoa harrapatzeko, baina patata frijituren hotsa besterik ez du aditzen. Maiteminduta nago... izan dira harrapatu ahal izan dituen lehenengo hitzak, eta zoragarriak iruditu zaizkio, bera ere maitatua sentitu zen egunak etorri baitzaizkio gogora... gelako neska batekin, Eguzkirekin. Eta ikasturtea hasi zenetik berarekin emandako egunak nire bizitzako zoriontsuenak izan direla jakin dezan nahi dut. Interferentziek ez dute lortzen neskaren ahotsaren distira ezabatzea. Ahots garbia da, xuxurlatuz hitz egiten duena. Eguzki egongo al da irratsaio hau entzuten?, tartekatu du esatariak. Beno, baietz uste dut. Uhinak dira gure askatasunaren paradisu bakarrenetariko bat. Uhinak eta unibertsitateko idazmahaia, batera esertzen garelara, gure hankak ukitzen direlarik. Ceciliaren masailak apur bat gorritu dira. Garai moderno hauetarako eginda ez dagoela pentsatu du.

Ezkutuan daramazue harremana?. Maitasun istorio bat etxeakoandre baten lana bezain ikusezina, hausnartu du irratia sendoago besarkatzen duelarik. Halabeharrez...aitak nire urrats guztiak kontrolatzen ditu: nora zoaz?, norekin?... baita amarenak ere. Beno, egia esan, ama ohitu egin dela dirudi eta ez da apenas etxetik irteten. Erdi Aroan ere bazeuden gatibu bizi ziren printzesak. Aitak jakingo balu, ez dut pentsatu nahi etxean sortuko litzatekeen liskarra. Nire nebak paso egiten du eta ahalik eta denbora gehien ematen du kalean baina ama... amak asko sufrituko luke. Ama izatea eta sakrifizioa batera zetozela irakatsi zioten Ceciliari, eta isilpeko sufrimendua zela familia buru bakar baten inguruan bilduta izateko ordaindu behar zen prezioa.

Beraz, Venus... 19 urterekin eta dagoeneko maitasuna deskubritu duzu, ezta?. Bai... hala da. Eta zer da zuretzat maitasuna?. Etenaldi luzea sortu da elkarrizketan. Ceciliak aparailua astindu du seinalea galdu duelakoan. Venus, hor al zaude?. Badirudi moztu e... Maitasuna arrautzak lastaira eran modukoa da. Entzuleak eskuin eskuaz ito egin du komentarioak eragin dion barrea. Nola?. Bai, huevos al colchón. Ez al dakizu zer den?. Ummmm... zein gozoak!. Begira, arrautza lastaira eran kroketa handia da, plater hegalari baten itxurakoa, bere barnean ur irakinetan egindako arrautza duena. Ikusi bezain laster, liluratuta gelditzen zara, sekula ikusi duzun frijiturik handiena baita. Bero-bero jan behar duzu, hozten utziz gero grazia guztia galtzen du eta. Baina ezin diozu edonola sardexka sartu, ez. Tentu handiz hurbildu behar zara. Lehendabizi kanpoaldetik hasten zara. Bere puntuan badago izkinetako ogi birrinduak karraskatuko du. Bexamelez estaliriko zuringo zati txikiak ahoratuko dituzu, poliki-poliki. Erdigunera ailegatzeko presarik ez daukazu baina, aldi berean, irrikan zaude. Pazientzia eskatzen dizu. Zirkulua estutuz joango da eta une batean sardexka sartzeari utziko diozu, benetan inporta zaizuna ez kaltetzearren. Bi atzamarrez gorrin goa babesten duen bexamel-estalkia altxatuko duzu eta, orduan bai, orduan bere bihotzera ailegatu zara. Aurrez aurre daukazu amesten zenuen saria. Gero ogia barru-barruan bustitzea besterik ez zaizu falta zure nahia asebetetzeko. Eta ziurtatzen dizut... erabat betetzen zaitu... maitasunak bezala.

Aho zabalik dago Cecilia. Burua nahasita dauka. Bufi!... zoragarria... baina lan handia eman behar du plater hori prestatzeko. Non jan duzu zuk holakorik?. Hori ez da lana... hori artelana da. Eta artelan guztien moduan maitasuna ere eskatzen du. Maitasun-eredu gorena da ezkaratzean, sukaldariak mahaikoari eskaintzen diona. Horrexegatik amak, triste ikusten nauen bakoitzean, nahiz eta inoiz ez didan ezer galdetzen, arrautza lastaira eran prestatzen dit hurrengo otordurako...

Ceciliari irratia eskuetatik ihes egin zaio. Berehala altxatu da eta kisketa zabaldu du, korridorean barrena abiatzeko. Alabaren gelako atea bultzatuz, ohean etzanda harrapatu du, mesanotxeko lanpara piztuta, telefono mugikorra eskuan duela. Ezer esan barik Sandraren ondoan jesarri da. Burua altxoan hartuta, bere gaztaina-koloreko ile laburra laztantzeari ekin dio, begira sabaian galdurik.
"Cobijada entre rojos y ocre / luces desnudez.

Iskandar Hamawy Lopategi